

ÜÇÜNCÜ ANTLAŞMA – Jesus Christus'un Vahyi

Bölüm 9... İsrail halkının hikâyesi ve şahsiyetleri

Stories and Personages of the People of Israel... 3 Testament Chapter 9 - Almandan tercüme: Jasmin

İlk günah hikâyesi Rab şöyle diyor...

1. Yeryüzünde yaşayan ilk insanların hayatı “İlk Devrin” kitabında yazılana kadar nesilden nesile aktarıldı. O, dünyada yaşayan insanların canlı benzetmesidir. O insanların berraklığı ve masumiyeti toprak ananın onları okşayışını hissetmeyi mümkün kılar. Bütün yaratıklar arasında dostça bir ilişki ve bütün canlılar arasında sınırsız kardeşlik vardı. (105, 42)
2. İlk insanlara tanrısal bir benzetmeyle ilham verdim ki, (öldükten sonra) gidecekleri yerin bilgisine ulaşınlar, ama vahiylerimin anlamı yanlış yorumlandı.
3. Size meyvesini yediğiniz yaşam ağacı hakkında konuşulduğu zaman, yani iyi ve kötülüğün bilinci, insanlar iyiyle kötüyü birbirinden ayırt etmek için yeteri kadar algılama gücüne sahipti ve böylece eylemlerinden sorumlu olduğunuzu ve eylemlerinizin meyvesini biçmeye başladığınızı anlamanızı sağlamak içindi. (150, 43)
4. Tanrı'nın insanlara “Büyüyün ve çoğalın dünyayı doldurun” dediğini biliyorsunuz. Bu size verilen ilk kanundu, ah halk. Sonra Tanrı insanların sırf çoğalmasını ve büyümesini talep etmedi, bilhassa duygularının iyi kalpli olmasını ve ruhlarının engelsiz gelişme ve ilerleme sağlamasını istedi. Elbette ilk kanun insan ırkının yayılmasını amaçladıysa, nasıl olur da aynı Tanrı'nın o kanununa uymak ve yerine getirmekle Tanrı sizi cezalandıracağını sanabilirsiniz? Halk, Tanrınız'da böyle mantıksızlık olabilir mi?
5. Size insan ruhunun uyanmasından bahsedildiğinde, insanların bu benzetmeye nasıl bir maddi yorum verdiğine bakın! Talimatlarımı ondan ötürü inceleyin ve ilk insanların Tanrı'ya karşı itaatsizliklerinden dolayı yüklendikleri suçu ödediğinizi artık söylemeyin. Tanrı'nın adaleti hakkında daha yüksek bir tasavvura sahip olun. (150, 45 – 46)
6. Şimdi: “Büyüyün ve çoğalın” dediğim sözümü anlayabileceğiniz zamandır. Bu büyümenin ruhen olması gerektiğini ve sizin evreni iyi eylemlerle ve ışıklı düşüncelerle doldurasınız diye anlamalısınız. Bana yaklaşmak isteyenlere, mükemmelliğe ulaşmak isteyenlerin hepsine hoş geldiniz diyorum. (150, 48 – 49)

İrade özgürlüğü ve ilk günah

7. Siz, bana irade özgürlüğünüzden dolayı hata ve yanılığa düştüğünüzü söylüyorsunuz. Bu yetiyle ruhi gelişmenizden başlayarak sonsuza dek sınırınızı aşabilirsiniz diyorum.

8. İrade özgürlüğünden başka her insan ruhuna vicdanında ışık verdim ki, kimse yanılmasın, ama benim sesimi duymak istemeyenler veya ruhsal ışığa heves duyarak içlerindeki sesi duymak istemeyenler, insan yaşamının sayısız güzellikleri yoluyla ayartılmaya izin verdiler ve kanunumun ruhlarına desteğini kaybettiler ve sendeleyip düşmek zorunda kaldılar.

9. Bir tek suç birçok acılı sonuçları getirdi ve daha doğrusu kusurluluk Tanrı'nın sevgisiyle ahenk içinde değildir.

11. Teslimiyet ve pişmanlıkla dolu olanlar Baba'ya geri dönüp nazikçe Tanrı'nın onları arıtmasını ve o an işledikleri hataları affetmesini dilediklerinde, Rab onları sonsuz sevgi ve merhametle kabul edip ruhlarına teselli verdi. Hatalarını düzeltmeleri için onları geri yolladı ve görevlerini yerine getirmeleri için onları güçlendirdi.

11. İlk itaatsizlikten sonra herkesin uysallık ve pişmanlıkla Tanrı'ya geri döndüğünü sanmayın. Hayır, birçokları gurur ve kinle geldiler. Diğerleri ise suçlarının bilincinin verdiği utanç içinde hatalarında kendilerini haklı göstermek istediler ve onlar pişmanlık ve hatalarını düzeltme yoluyla arınmalarından çok uzaktaydılar ki, pişmanlık ve hatayı düzeltmek istemek alçakgönüllülüğün ispatıdır. Onlar, sevgimin öngördüğü kanunlarımdan uzakta kendilerine göre bir yaşam sürmeye karar verdiler.

12. Bunun üzerine adaletim yürürlüğe girdi, ama onları cezalandırmak için değil, daha ziyade onları iyi insan olarak düzeltmek için, onları yok etmek için değil, daha ziyade sonsuza dek yaşasınlar diye kendilerini mükemmelleştirmeleri için geniş kapsamlı olanaklar tanıdım.

13. O ilk günahkârlardan kaç tanesi hâlâ lekelerinden kurtulmayı başaramıyorlar. Çünkü bir düşüşten öbür düşüşe uçurumun dibine geldiler. Sadece kanunumu uygulamak onları kurtarabilecek. (20, 40 – 46)

Tufan

14. İnsanlığın ilk devrinde insanlar arasında sadelik ve masumiyet hakimdi. Ama insanların sayıları çoğaldıkça, gelişmeleri ve irade özgürlüklerinden dolayı günahları da çoğaldı – ama vasıfları çoğalmadı - ve kanunuma karşı suçlar daha büyük bir hızla yayıldı.

15. Ruhtan ruha kendimi beyan etmekle Nuh Peygamberi hazırladım, çünkü bu ikili konuşmayı insanlığın başlangıcından beri planladım.

16. Nuh'a: "İnsan ruhunu bütün günahlarından arıtacağım. Bunun için büyük bir tufan yollayacağım. Bir gemi yap ve içine çocuklarını, kadınları, torunlarını ve her hayvan türünden bir çift al" dedim.

17. Nuh, benim sözlerime sadıktı ve felaket sözümün yerine gelmesiyle başladı. Kötü tohum damarlarıyla birlikte çıkarılıp atıldı ve iyi tohum ambarlara alındı ve bu tohumlardan adaletimin ışığını içinde taşıyan, kanunumu uygulayan ve iyi adetlere uymaktan anlayan yeni bir insanlık doğdu.

18. Tufanda acılı bir ölüme gitmiş olan o insanların fiziksel ve ruhen öldüğünü mü sanıyorsunuz? Size doğrusunu söyleyeyim, hayır, çocuklarım. Onların ruhları benim sayemde kurtuldu ve kendi vicdanlarının hâkimi önünde uyandılar. Hayat yoluna geri dönmek için hazırlandılar ki, onlar orada ruhi gelişmeye ulaşırlar. (302, 14 – 16)

İbrahim'in fedakârlığı

19. Acıların kâsesinden bitinceye kadar içmeniz her zaman gerekli değildir. Çünkü inancınız, itaatiniz, maksadınız ve benim size verdiğim kanunlara uymanız sizi deneylerinizin zor anlarından kurtarmak için yeterlidir.

20. İbrahim'in çok sevdiği oğlu İshak'ın hayatının talep edildiğini hatırlayın. İsrail'in soy babası acılarını yenerak oğluna olan sevgisiyle kendisini itaat delili olarak oğlunu Tanrı'ya kurban etmeye inançla, sevgiyle, anlayamayacağınız alçakgönüllülükle hazırladı. Fakat onun oğlunu kurban etmesine izin verilmedi, çünkü kalbinin derinliklerinde çoktan Tanrı'nın dileğine itaatini ispat etmişti ve bu kadarı yeterdi. Elleri yüksek bir güç tarafından oğlu İshak'ı kurban etmeye engel olduğu zaman, İbrahim'in sevinç çığlıkları ne kadar büyüktü! Rab'bin adını ne kadar çok kutsadı ve bilgeliğine hayran kaldı! (308, 11)

21. İbrahim ve oğlu İshak'la size Kurtarıcı Mesih'in kurban edilmesini ne anlama geldiğini bir benzetme olarak verdim ki, İbrahim'in bana olan sevgisini onun biricik oğlu İshak'ı kurban etmesini dilemekle, denedim.

22. Dikkatle tetkik ederseniz, o eylemle yıllar sonra Tanrı'nın "biricik Oğlu'nun"*) dünyayı kurtarmak için kurban edilişi arasında bir benzerlik olduğunu keşfedeceksiniz.

*)Biricik Oğul'un İncil'deki anlamı dünyaya gelen (veya ruhun bir vücuda girmesi) Tanrı'nın Oğlu anlamındadır.

23. İbrahim burada Tanrı'yı temsil eder, Oğlu İshak ise Jesus'u. O anda İsrail'in soy babası İbrahim masumların kanlarının halkın günahlarını yıkayacağı için oğlu İshak'ın hayatını Tanrı talep ettiğini düşünüyordu. Kendi etinden olan oğlunu çok sevmesine rağmen, İbrahim'in Tanrı'ya itaati ve de halkına karşı merhamet ve sevgisi biricik olguya olan sevgisinden daha ağır basıyordu.

24. Tanrı'ya itaatkâr İbrahim oğluna az kalsın öldürücü darbeyi vurmak üzereydi. Acılar içinde oğlunu öldürmek için kolunu kaldırdığı anda, benim kudretim ona engel oldu ve oğlu yerine bir kuzuyu kurban etmesini istedim ki, böylece bana olan sevgi şahitliğin sembolü ve itaati süregelsin. (119, 18 – 19)

Yakup'un rüyasında gördüğü göğe kadar erişen merdiven

25. Yakup'un rüyasında gördüğü o merdivenin ne anlama geldiğini biliyor musunuz? O Merdiven yaşamı ve ruhun gelişmesini temsil eder.

26. Yakup'un vücudu vahiy esnasında uyuyordu, ama ruhu uyanıktı. O dua yoluyla Baba'ya doğru yükselip ruhu ışık bölgelerine kadar ulaşmıştı ve gökten ruhi antlaşmanın vahyini ve halkı için muhafaza edilmesi gereken bir mesaj olarak aldı ki, bu mesaj bütün insanlık içindi, çünkü "İsrail" dünyevi bir isim değil, ruhi bir isimdir.

27. Yakup, o yerde duran merdivenin ucunun göklere dokunduğunu gördü. Bu da yeryüzünde etten vücutla başlayan ve ruhun ışığının ve özünün maddi tesir olmadan Baba'sıyla birleşmesiyle sona eren ruhun yukarıya doğru gelişmesini gösterir.

28. O soy babası Yakup merdivende meleklerin yukarı ve aşağı doğru çıkıp indiğini gördü. Bu da durmadan doğmak ve ölmek (enkarnasyon, reenkarnasyon) ruhların ışığı arayarak sürekli gelip gitmesini veya kefareti ödemek ve kendini arıtmak amacıyla ruhi dünyaya (öbür dünyaya) geri döndüğünde biraz daha yükselmesini temsil eder. O merdiven ruhi gelişmede mükemmelleşmeye götüren yoldur.

29. Ondan dolayı Yakup merdivenin tepesinde Yahve'yi temsil eden bir siluet gördü. Bu da mükemmelleşmenin, çabalamanın amacı ve sonsuz mutluluğun en yüksek ödülü – Baba'nın kucağına ulaşmak için ağır mücadelelerin, uzun süren acıların ve sebatın – olduğunu gösterir.

30. İnsan ruhu, feleğin darbelerinde ve denemelerde yükselmek için takdir kazanma fırsatı buldu. Böylece her deneyde sizin bir basamak daha yukarı çıkmanız için Yakup'un merdiveni sembol rolü oynadı.

31. Ah öğrenciler, bu çok önemli bir vahiydi, çünkü ruhunuzun henüz yüce, tertemiz, iyi ve gerçek Tanrı'ya sevgisinin uyanmaya başlamadığı bir devirde ruhsal yaşam hakkında size konuşuldu.

32. O vahiy bir aile için belirlenmemişti ve hatta bir halk için bile değil. O vahyin özü maneviydi ve ondan dolayı da evrensel anlamı vardı. Ondan dolayı Baba'nın sesi Yakup'a: "Atan İbrahim'in, İshak'ın Tanrısı Rab benim. Üzerinde yattığın toprakları sana ve soyuna vereceğim. Yeryüzünün tozu kadar sayısız bir soya sahip olacaksın. Doğuya, batıya, güneye ve kuzeye doğru yayılacaksınız. Yeryüzündeki bütün halklar sen ve soyun aracılığıyla kutsanacak" diye konuştu. (315, 45 – 50)

Yusuf ve kardeşleri

33. Yakup'un oğlu Yusuf, kendi kardeşleri tarafından Mısır'a giden tüccarlara satılmıştı. Yusuf henüz küçüktü ve ona peygamberlik yetisine sahip oluşunun ispatı verilmişti. Kıskançlık kardeşlerinin kalbini sardı ve bir daha onu görmeyeceklerini sanarak ondan kurtuldular. Ama

hizmetkârlarını gözetleyen Rab, Yusuf'u korudu ve onu Mısır firavunlarının yanında önemli birisi yaptı.

34. Uzun yıllar sonra, dünya kuraklık ve açlık içinde eziyet çekerken, Yusuf'un öğüt ve ilhamları sayesinde yeterince bu felakete dayanmak için Mısır'ın ambarları doluydu.

35. Sonra Yakup'un oğulları gıda maddesi aramak için Mısır'a geldiler. Kardeşleri Yusuf'un firavunun bakanı ve danışmanı olduğunu fark ettikleri zaman, şaşkınlıkları büyüktü. Yusuf'u gördüklerinde, önünde dizlerine kapanıp hatalarının pişmanlığı içinde Yusuf'un kehanetinin gerçekleştiğini görmüşlerdi. Ölü sandıkları Yusuf güç, vasıf ve bilgelikle önlerinde duruyordu. Sattıkları peygamber, Tanrı'nın çocukken onun ağzına koyduğu vahyin gerçek olduğunu ispat etmişti. Zulüm edip sattıkları bu kardeş onları affetti. Halk, anlıyor musun? Size: "Yusuf'un kardeşlerinin Yusuf'u tanınması gibi, beni ne zaman tanıyacaksınız?" diye neden size o günlerde söylediğimi biliyor musunuz? (90, 2)

İsrail halkının Musa Peygamber önderliğiyle çölden geçişi

36. Musa Peygamber, "Birinci Devirde" kırk yıl boyunca çölden Kenan ülkesine giderken, İsrail halkının başı idi. Ama itaatsizlik, inançsızlık ve dünya malına sevgiden dolayı İsrail halkının bir kısmı dedikodu ediyor, diğerleri inançlarını yitiriyor ve öbürleri ise Musa'ya karşı geliyorlardı. Fakat Musa bu durum karşısında onlara yüce Tanrı'nın dileğini incitmemeleri söylüyor ve daha ziyade – o halkın itaatsizliğine bakmadan - gökten man yağdıran ve kayadan su çıkaran Tanrı'ya alçakgönüllü ve itaatli olmaları için Musa o halka akıllıca ve sabırla konuşuyordu. (343, 53)

37. Musa, gerçek Tanrı'nın onunla birlikte olduğunun ispatını yeterince yaptı, fakat o halk daha çok ispat istedi. O Tanrı'nın habercisi, insan kalabalığını Sina Dağı'nın eteğine kadar getirdiğinde, Rab'bin gücüne seslendi ve Rab da ona hürmet gösterip büyük ispatlar ve mucizeler yaptı.

38. Halk, Musa'nın inancı yoluyla duyduğu ve gördüğünü duymak ve görmek istiyordu. Bunun üzerine kendimi halka bulutta beyan ettim ve sesimi saatlerce duyurdum. Fakat sesim o kadar şiddetliydi ki, halk korkudan ölmek üzere olduğunu sanıyordu. Vücutları tir tir titreyip ruhları adaletin sesi karşısında ürperiyordu. Sonra halk Musa'ya yalvarıp Yahve'nin halkına konuşmaması için rica etmesini istiyordu, çünkü Rab'bin sesini duyacak durumda değillerdi. Halk, kendisini sonsuz Tanrı'yla ilişkiye girebilmek için henüz çok çok olgunlaşmamış olduğunun farkına vardı. (29, 32 + 34)

39. Ruhunuzu yaşamın büyük savaşlarında İsrail halkının çölde güçlendiği gibi, güçlendirin. Sonu gelmez gibi görünen acımasız güneşle ve kor gibi kumuyla çölün ne kadar uzak olduğunu biliyor musunuz? Sessizlik, sakinlik ve nöbet tutma gereğinin düşmanlar pusu kurduğu için ne demek olduğunu biliyor musunuz? Size doğrusunu söyleyeyim, o halk orada çölde Tanrı'ya inanmanın ve O'nu sevmenin önemini kavradı. O halk çölden ne bekleyebilirdi? Ve buna rağmen halk her şeye sahipti: ekmeğe, suya, dinlenmek için yurt, vaha ve ruhunu minnettarlıkla Babası ve Yaratan'ına yükseltebileceği kutsal bir yer. (107, 28)

İlyas'ın gerçek Tanrı için mücadelesi

40. İlyas, “Birince Devirde” dünyaya geldi ve insan kalplerine yaklaştığında, onları paganizm ve putperestlik içinde buldu. Dünya krallar ve rahipler tarafından yönetiliyordu. Bunların ikisi de Tanrı’nın kanunlarını yerine getirmekten uzaklaşmışlardı ve milletlerini yanılı ve yalanın yoluna götürüyorlardı. Onlar çeşitli tanrılara tapınak kürsüsü yaparak onlara tapıyorlardı.

41. İlyas, o zamanda görünüp adaletli sözlerle onlara: “Gözlerinizi açın ve Tanrı’nın kanunlarının kutsallığını yok ettiğinizin farkına varın. O’nun habercilerinin önderliğini unuttunuz ve yaşayan ve kudretli Tanrı’ya layık olmayan putperest ibadetlere kapıldınız. Uyanmanız, O’na bakmanız ve O’nu kabul etmeniz kaçınılmazdır. Putperestliğinizi ortadan kaldırın, gözlerinizi yukarıdan Tanrı’yı temsil eden resimden uzaklaştırın” diye konuştu:

42. İlyas benim ona: “Bu kötü halktan uzaklaş! Sen emrettiğin sürece, uzun bir süre yağmur yağmayacağını onlara söyle” diye konuşan sesimi duydu.

43. Ve İlyas konuştu: “Rab saatini belirlemedikçe ve sesim emretmedikçe, yağmur yağmayacak.”

44. O günden itibaren toprak kurudu ve yağmur mevsimleri yağmadan geçti. Gökyüzüne yağmur işareti görünmüyor, topraklar kuraklığı hissediyor, hayvanlar susuzluktan yavaş yavaş ölüyor ve insanlar susuzluklarını kandırmak için kuyu kazıyor, fakat su bulamıyorlardı. Yakıcı güneş ışınları altında nehirler kurumuş, otlar sararmış ve insanlar tanrılarına yalvarıp o suyun geri gelmesini onları besleyecek ekin ekmek ve biçmek için yalvarıyorlardı.

45. İlyas, Tanrı’nın dileği üzerine geri çekilmiş, dua ediyor ve Tanrı’nın dileğine göre davranıyordu. Erkekler ve kadınlar kuraklığın olmadığı ülkeleri aramak amacıyla yurtlarını terk etmeye başlamışlardı. Her tarafta kervanlar görünüyor ve her yerde toprak kurumuştü.

46. Yıllar geçti ve günün birinde İlyas ruhunu Baba’ya doğru yükselttiği zaman, O’nun: “Krala git ve ben sana işaret verdiğim zaman, yağmur yeniden bu ülkeye yağacak!” diyen sesini duydu.

47. Alçakgönüllü ve itaatkâr İlyas, o halkın kralına gidip sahte tanrılara tapanların önünde gücünü gösterdi. Sonra Baba Tanrı ve O’nun gücü hakkında konuştu ve o anda bir işaret gökyüzünde yıldırım, şimşek ve ateş olarak göründü. Bunun üzerine hayat veren yağmur bardaktan boşalircasına yağdı. Tarlalar yeniden yeşillere büründü, ağaçlar meyveyle doluydu ve yeryüzünde zenginlik vardı.

48. Bu kanıtla yüz yüze gelen halk uyandı ve İlyas aracılığıyla çağırın ve uyaran Baba’sını hatırladı. O zamanlarda insanlığı uyandırmak için İlyas’ın mucizeleri çok sayıda ve büyüktü. (53, 34 – 40)

İsrail’in on iki oymağı

49. Sadece İsrail halkının kucağında peygamberler, öncüler ve ışıklı ruhlar olduğuna inanmayın. Diğer milletlere de onların birkaçını yolladım, fakat insanlar onları Tanrı’nın habercisi değil, Tanrı olarak algıladı ve onların öğretisinden dinler ve putperestlik uydurdular.

50. İsrail halkı, diğer halklara karşı olan görevini kavramadı ve kutsama ve rahatlık dolu yurdunda uykuya daldı.

51. Baba, o halkı bir aile olarak kurdu. Bir oymak halkı savunmak ve barış sağlamaktan sorumluydu, diğeri çiftçilik yapıyordu, öbür oymak balıkçılar ve denizcilerden oluşmuştu. Diğer oymağa Tanrı'yı sevgi ve saygı görevi verilmişti ve böylece İsrail halkını teşkil eden on iki oymayın her biri ayrı bir görev yüklenerek birlikte bir ahenk örneği veriyordu. Fakat size doğrusunu söyleyeyim, o eski zamanlarda sahip olduğunuz ruhi yeteneklere hâlâ da sahiptir. (135, 15 – 16)

Peygamberler ve İsrail'in ilk kralları

52. Peygamberler doğru konuştular ve hemen hemen hep şaşkınlık ve yanılğı yıllarında dünyaya geldiler. Onlar milletleri uyarıp onları pişmanlık ve Tanrı'ya dönmeye çağırdılar. O arada iyiliğe dönmedikleri zaman, Tanrı'nın adaleti ve felaketlerin geleceğini bildirdiler. Başka fırsatlarda da Tanrı'nın kanununa uyanların ve itaatkârların kutsanacaklarını önceden bildirdiler.

53. Fakat o peygamberlerin konuştukları halkı iyiliğe, adaletli olmaya ve karşılıklı saygıya uyarıydı. O peygamberler ruhun yaşamı, o ruhun öldükten sonra gideceği yer ve gelişmesi hakkında hiçbir şey vahiy etmediler. Temsilcim olarak seçtiğim ve onun aracılığıyla her zaman geçerli kanunumu verdiğim Musa Peygamber bile, size ruhun yaşamı hakkında söz etmedi.

54. Baba'nın kanunu bilgelik ve adaleti içerir. O, insanlara barış içinde yaşamayı, insanların karşılıklı olarak birbirlerini sevmeye ve saymalarını ve benim gözümde kendilerini insan olarak onurlu olduklarını ispatlamalarını öğretir. Ama Musa insanlığa öldükten sonra ölümün eşliğinin ötesinde ne olduğunu, ne de itaatsiz ruhların suçlarının telafisinin nasıl olacağını veya yaşam görevinde akıllı ve çalışkanların ödülünün nasıl olacağını göstermedi.

55. Yıllar sonra Kral Davut halkı yönetti. Ruhsal yetenek ve ilhamlarla dolu, ruhu bana yükseldiği esime anlarında ilahi ve övgü şarkılarını duyarak onlardan Mezmurlar yarattı. Bunlarla İsrail halkını dua etmeye ve Rab'ine kalbinin en güzel kurban hediyesini vermeye davet etti. Fakat Davut bütün Tanrı sevgisi ve ilhamıyla halkına ruhtan yaratıkların harika varlığını, gelişmesini ve amaçlarını vahiy edemedi.

56. Davut'tan sonra egemenliği üzerine alan Kral Süleyman, ona verilen büyük bilgelik yetisi ve güç hediyesinden dolayı halk tarafından sevilip hayran olunurken, öğütleri, yargıları ve özdeyişleri ile hâlâ unutulmadı. Eğer halkı Süleyman'a dönüp: "Efendim, ölümden sonra ruhi yaşam nasıldır? Ölümün ötesinde ne vardır? Ruh nedir?" diye sorsaydı, Süleyman bütün bilgeliğiyle o sorulara yanıt veremezdi. (339, 12 – 15)